

A horror-themed illustration featuring a monk with a shaved head and a dark, heavy robe. He is standing in a dark, gnarled forest with twisted trees. The background is a bright, glowing orange-red light, possibly a sunset or a fire, which casts long shadows. The monk's face is partially obscured by his robe, and he has a menacing expression. The overall mood is dark and ominous.

— ဖြိုးသစ္စာ —

ဘုန်းသရဲ

ထူးဆန်းသောမိန်းမပျို

နှင့်

ဘုန်းသရဲနှင့် ထူးဆန်းသောမိန်းမပျို ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်ပရလောကဝတ္ထု

ပါဠိလို ဆိုရလျင်တော့ ဥပါဒါန်၊ မြန်မာလို ဆိုရလျင်ဖြင့် အစွဲအလန်း
၊ အစွဲအလန်းဟူသည် ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရွှေငွေရတနာ သားသမီး စည်းစိမ်ဥ
စ္စာ စသည် တို့ကို စွဲလန်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သောကြောင့် ၊
တကယ်ပင် ကြောက်စရာ ကောင်းသော အရာပင် ဖြစ်တော့သည်။ ။

သေခါနီးအချိန် ဇောငါးချက် စောသည် ဟု ဘုရားရှင် ဟောကြား
ထားခဲ့၏။ ထိုဇောငါးချက် စောနေချိန်ဝယ်၊ မြင်လိုက်သည့် အရာ၊ ကြား
လိုက်သည့် အရာတို့ နှင့် ထိုသူ၏ အတွင်းစိတ်၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော သား
သမီးမြေးမြစ် စည်းစိမ်ဥစ္စာ စသော၊ သူပိုင်ဆိုင်သည့် အရာရာတိုင်းတို့
ကို စွန့်လွှတ်ရတော့မည်မို့၊ လောဘတရားက ကြီးစိုးထားခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့
မည်ဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် ဧကန်မှချပင် ဥပါဒါန် အစွဲအလန်းရယ်ကြောင့်
'လောဘနှင့် သေပြိတ္တာပြည်' လို့ အဆိုရှိသည့် အတိုင်း အပါယ်လေးဘုံ
၌ တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သည့် မကျွတ်မလွတ် သူတို့ နေထိုင်ရာ ပြိတ္တာ
ဘုံသို့ ရောက်ရှိ တော့မည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ။

သို့တည်းမဟုတ်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အစိဏ္ဍကံ ကုသိုလ်တရားများ နှင့်
၊ တရားဘာဝနာပွားများ အားထုတ်ထား သူလည်း ဖြစ်သလို၊ ငါးပါးသီ
လကိုလည်း ခါးဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့ မြဲမြံအောင် စောင်းထိန်းထားခဲ့သူ ဖြစ်ခဲ့

မည်ဆိုလျှင်၊ အားကြီးသော လောဘကို အားနည်းသော အလောဘအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ထား လေသောကြောင့် ၊ ဘယ်အရာကိုမှ စွဲလန်းကြီးစွာ မထားဘဲ နှလုံးသွင်းကောင်းသောသူ ဖြစ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင်၊ ပြုထားခဲ့ဘူးသည့် အစိတ္တက ကုသိုလ် အရှိန်အဝါ များကြောင့် ၊ ဇောငါးချက် စောနေချိန်ဝယ် ကုသိုလ်ဇော၊ ကုသိုလ်စိတ် တို့ဖြင့် ထုံမွမ်းလျက် ရှိထားသည့် အလျှောက်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ လာရားဂတိ သည် ၊ နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်နှင့် ဗြဟ္မာပြည် နှစ်ဆယ်ဖြစ်သော ကောင်းသော သုဂတိဘုံများ သို့သာ လားရောက်ရမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်တော့သည် ။

ထိုအချင်းအရာ နှစ်မျိုးထဲတွင် တော့ ဥပါဒါန်ဆိုသော အရာသည် ၊ ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ အရိယာ မဖြစ်သေးသ၍ အပါယ်တံခါး မပိတ်သေးသူ ပုထုတ်ဇဉ် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ စသည် တို့ အား အပါယ်လေးဘုံသို့ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသည် ဖြစ်လေသောကြောင့် ၊ ဥပါဒါန်ဆိုသော အစွဲအလန်းသည် တကယ်ပင် ကြောက်စရာ ကောင်းသည် ဆိုသော အရာ ကို တင်ပြလိုရင်း ဖြစ်ပါလေတော့သည် ။

ကျွန်တော်သည် ငယ်စဉ်အခါက ကိုရင် အရမ်းဝတ်ချင်သည် ။ ရွာထဲ သို့ ဆွမ်းခံကြွလာသည့် ရဟန်းသံဃာကို မြင်လိုက်ရလျှင်၊ ရွာထိပ်နှင့် ရွာအနောက်ပိုင်းသို့ တိုင်အောင် လိုက်လံ၍ ဆွမ်းတော်ဖျို့ အော်ပေးတတ်မြဲဖြစ်သည် ။

ကိုရင်လေးတွေကို မြင်နေရလျှင် သူတို့လို သာသနာ့ဘောင်မှာ နေချင်သည် ။ ဒကာ ဒကာမများက ချစ်ကြ သည် ။ ကိုရင်လေးတွေ လိုအပ်တာမှန်သမျှ လှူဒါန်းပေးကြသည် ။

ကျွန်တော့်မှာ က အမေ မရှိတော့သည့် နောက်၊ အမေကြီး ဦးလေး စသည် တို့ နှင့် သာ နေရသူ ဖြစ်လေသောကြောင့် ၊ ကျောင်းသွားတက် လိုက်၊ ကျောင်းကပြန်ရောက် ကျွဲသွား ကြောင်းလိုက်ဖြင့် နေရသူ ဖြစ်သည့် အတွက်၊ သူများကလေးတွေလို စောကစားဖို့ အချိန်သိပ်မရှိပေ၊ ဘယ်လောက်ပင် အားတဲ့ အချိန် မရှိရှိ၊ ကျွန်တော် ကြည်နူး ပျော်ရွှင်နေ တတ်သည့် အချိန်လေးကတော့၊ ကိုရင်လေးတွေနှင့် ရဟန်းသံဃာများ ဆွမ်းခံဝင်လာသည့် အချိန်လေးသည် ကျွန်တော် ပျော်နေပါသည်။ ။

အိမ်စဉ်လှည့်လည်၍ ဆွမ်းတော်ဗျို့ အော်ရသည့် အရာမှာ ၊ နေ့စဉ်ရက်စက် ကျွန်တော့်အတွက် မရိုးသွားနိုင်၊ ကျွန်တော့်အော်သံ ကြားလျှင်၊ ဆွမ်းလောင်းလှူမည့် သူတို့ မှာ အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်ထွက်လာကြပြီး ဆွမ်းလောင်းသူက လောင်း၊ ဆွမ်းဟင်းချိုင်းထဲသို့ ဆွမ်းဟင်းများ လောင်းလှူသူက လှူနှင့် ကြည်နူးစရာ ကောင်းသော မြင်ကွင်းလေး တစ်ခုလည်း ဖြစ်လို့ နေပေတော့သည်။ ။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်သည် တစ်ခုသော နွေရာသီကျောင်းတွေ ပိတ်သည့် အချိန်တွင် အမေကြီးအား ကိုရင် ဝတ်ချင်သည် ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါတွင် အမေကြီးမှာ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူပင်...

"အင်း ငါ့မြေးကို ရှင်မပြုရသေးဘူးပဲ၊ ကဲ ... ငါ့မြေး ကိုရင် ဝတ်ချင်တယ်ဆိုလည်း ဝတ်ရမှာ ပေါ့ကွယ်၊ သူများ တွေလိုတော့ ရှင်လောင်းလှည့်တာတို့ ဘာတို့ တော့ လုပ်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဘယ်မှာ မှ လည်း အလှူရှင် မရှိဘူးကွယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ့မြေးကို ဆရာတော်ဆီ လိုက်အပ်ပြီး၊ တစ်ခါတည်း ကတုံးတုံး သင်္ကန်းစည်း ပေးလိုက်မယ်"

"ရပါတယ် အမေကြီး၊ ကျွန်တော်က ကိုရင် ဝတ်ရရင်ပဲ ပျော်ပါတယ် အမေကြီး၊ ရှင်လောင်း ဝတ်စုံနဲ့ လည်း မလှည့်ချင်ပါဘူး၊ ကိုရင်ဝတ်

ပေးရင်ကိုပဲ ရပါပြီ"

"ကောင်းပြီ၊ ဒါဆိုအမေကြီးတို့ မြို့တက်ပြီး ပရိက္ခရာဆိုင်မှာ သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာအဆုံ တက်ဝယ် လိုက်မယ်၊ ပြီးရင် မြေးလေးနဲ့ အတူ ဆရာတော် ဘုရားဆီကို သွားမယ်၊ ပြီးရင် တစ်ခါတည်း ကိုရင်ဝတ်ပေးခဲ့မယ်"ဟု အမေကြီးမှ ပြောလေသောအခါ၊ ကျွန်တော့်မှ ဝမ်းသာလွန်းလို့ အမေကြီးအား ...

"ဟား ဒါမှ တို့ အမေကြီးကွ" ဟု ဆိုကာ ပျော်ရွှင်ဝမ်းသာစွာဖြင့်၊ အမေကြီးအား ဖက်၍ ၊ ကိုဝတ်ချင်နေသည့် ကိုရင်ဘဝလေးကို တမ်းတရင်း ကျေနပ် နေပေတော့သည် ။

ကျွန်တော် ပြောလိုက်သည့် နောက်တစ်နေ့မှ စ၍ အမေကြီးသည် သူ့ကိုယ်တိုင် မြို့သို့ ဈေးဝယ်ထွက်လေ့ရှိသော၊ ရွာကားလေးနှင့် လိုက်ပါသွားကာ၊ ပရိက္ခရာအစုံ ဝယ်ပြီး ပြန်လာ ပါလေတော့သည် ။

ကျွန်တော်သည် ကိုရင် ဝတ်ရတော့မည်မို့ တွေး၍ ကြည်နူးနေမိပေ၏။ အမေကြီးမှာ လည်း ကျွန်တော့်အား ကိုရင်ဝတ်ပေးဖို့ ဆန္ဒရှိထားသည့် အတွက် ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ဝယ် ကျွန်တော့်အားခေါ်၍ ရွာ၏ တောင် ဘက်ခြမ်းတွင် ရှိသည့် ရိပ်သားကျောင်း၌ ဆရာတော် ဦးသုမနမှ ဦးပဉ္စယ်ပြုကာ ကိုရင် ဝတ်ပေးပါလေတော့သည် ။

ကိုရင် ဝတ်လိုက်ရခြင်းအတွက် အရမ်းပျော်နေမိသည် ။ အမေကြီးမှာ လည်း ကျွန်တော့်အား ကြည့်၍ ကြည်နူးနေသည် ထင်သည် ။ သူ၏ မြေးလေးဖြစ်သော ကျွန်တော့်အား သူ့ကိုယ်တိုင် ပရိက္ခရာစုံလင်စွာဖြင့် ကိုရင်လေးအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ပံ့ပိုး လှူတန်းပေးလိုက်ရသည့် အတွက်၊ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာနေခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည် ။

ကိုရင် ဝတ်ပေးပြီးသည် နှင့် အမေကြီးသည် ကျွန်တော့်အား၊ ထိုရိပ်

သာကျောင်း၌ ထားခဲ့၍ ဆရာတော်အား တင်လျှောက်စရာ ရှိသည် များ
ကို တင်လျှောက်ပြီး၊ ရွာထဲသို့ ပြန်သွား ပါလေတော့သည်။ ။

ဆရာတော်သည် ကိုရင် ရဟန်း စသည် တို့ အား၊ ပရိယက်စာပေ
များကို သင်ကြား ပို့ချပေးလျက်ရှိသည်။ ။ ရှင်ကျင့်ဝတ်၊ ပရိတ်ကြီးမှ စ
လို့ ဝိနည်း၊ သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်၊ ညဝါ၊ စသည် တို့ အားလည်း သင်ကြား ပို့ချ
ပေးမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။

တစ်နှစ်မှ နှစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်မှ သုံးနှစ် သို့တိုင်အောင်၊ တဖြည်းဖြည်း ပ
ရိယက်စာပေများကို သင်ကြားပေးပြီးသည် နှင့် ၊ ဆရာတော်သည် မြို့
မှာ ရှိသည့် စာသင် တိုက်ကြီးများ သို့ ပို့ဆောင်အပ်နှံ ပေးပါလေတော့သ
ည်။ ။

စာသင်တိုက်ကြီးများ သို့ ပို့ဆောင်ပေးသည့် အထဲတွင် တစ်ခါပို့လျှင်
ငါးပါး၊ သို့မဟုတ် ဆယ်ပါးတစ်တွဲ ပို့လျက်ရှိပါသည်။ ။ ထိုအခါ ဆယ်ပါး
ပို့သည့် အထဲတွင် ကျွန်တော်တို့ ကိုရင်ကြီး ငါးပါးနှင့် ဦးဇင်းငါးပါး
ပါဝင်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ တက်ရောက် ပညာသင်ခွင့်ရသည့် စာသင်တိုက်ကြီး
မှာ ၊ ရွှေကျင် စာသင်တိုက်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။ ထိုတိုက်ကြီးတွင် မူလ
တန်း၊ ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီး၊ ဓမ္မစရိယ၊ စသည့် အဆင့်
ဆင့်သော အတန်းတို့ နှင့် အတူ၊ နှစ်ရှည်လများ ကျောင်းတိုက်ကြီး၏
စည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာရင်း ပရိယက် စာပေများကို သင်ကြား ရ
ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါလေတော့သည်။ ။

ထိုသို့ ပရိယက်စာပေများကို သင်ကြားနေဆဲ၊ ကျွန်တော်နှင့် အရမ်း
ခင်မင်ရင်းနှီးမှု ရှိသော ဦးဇင်းဥတ္တမသည် မူလတန်းနှင့် ၊ ပထမငယ်
တန်း အောင်၍ ပထမလတ်တန်းသို့ ကျွန်တော်နှင့် အတူ တက်ရောက်ရ

တော့မည့် အချိန်တွင် ၊ ဦးဥတ္တမသည် စာပေကို ဆက်လက်၍ မသင်တော့ပါဘဲ စာသင်တိုက်ကြီးမှ ထွက်ခွာ၍ သွားပါလေတော့ သည် ။

စာသင်တိုက်ကြီးမှာ အရမ်းပင် စည်းကမ်း ကြီးလွန်းသောကြောင့် ၊ အချို့သော ရှင်ရဟန်းများ တို့ မှာ လည်း ၊ ဦးဥတ္တမကဲ့ သို့ပင် ထွက်ထွက် သွားတတ်ပါသည် ။ စာသင်သား သံဃာတော် အရှင်မြတ်များ တို့သည် နှစ်နှစ်နေမှ တစ်ခါသာလျင် ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့်ရွာသို့ ပြန်ခွင့်ရှိပါသည် ။

တစ်နှစ်မှာ တော့ စာသင်တိုက်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ၊ နွေရာသီ သုံးလ ပိတ်လေသောကြောင့် နယ်သို့ပြန်လည်၍ ကြွရောက်ခဲ့လေ၏။ နယ်မှ ဆရာတော်နှင့် ရွာမှာ ရှိသည့် အမေကြီး ဆွေမျိုးများ တို့ အား သတိရခြင်း ကြောင့် လည်း ပြန်လည်၍ ကြွရောက်လာခြင်း ဖြစ်တော့ သည် ။

နယ်မှာ ရှိသည့် ရွာဦးကျောင်းသို့ ပြန်လည်၍ ရောက်သော်၊ ဆရာတော်သည် တစ်ခုသော ဦးပုသ်နေ့ အခါသမယတွင် ကျွန်တော့်အားခေါ်၍ မိန့်တော်မူလေ တော့၏။

"ကိုရင်ကြီး ဝိမလ"

"ဘုရား"

"စာသင်တိုက်ကြီးမှာ စာသင်ရတာ ပျော်ရဲ့ လားကွဲ့"

"ပျော်ပါတယ်ဘုရား၊ ဟိုမှာ သံဃာတွေ အများကြီးနဲ့ ဆိုတော့၊ စာသင်လိုက်၊ ဆွမ်းခံထွက်လိုက်၊ စာကျက် စာအံလိုက်၊ ဘုရားဝတ်တက်လိုက်နဲ့ ပျင်းဖို့ တောင် အချိန်မရဘူးပါဘူး ဘုရား"

"အေး ... အဲဒီလိုပဲကွဲ့ စာသင်တိုက်ကြီးတွေ ဆိုတာ ပုံမှန်ဝတ်တွေ ရှိတယ်၊ စည်းကမ်းကလည်း အရမ်းကြီးတာကြောင့် ၊ တော်တန်ရုံ စည်း

ကမ်း မလိုက်နာနိုင်တဲ့ စာသင်သားဆိုရင် ထွက်ကြတော့တာပဲကွဲ့၊ အေး ... အဲဒီအထဲမှာ ဥတ္တမကြီးလည်း ပါတာပေါ့"

"တင်ပျံ့ဘုရား၊ အခု ဦးဇင်းဥတ္တမ ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးနေလဲ မသိဘူးဘုရား"

"သူ စာသင်တိုက်က ထွက်ခွာ လာပြီး မကြာပါဘူး၊ ဟိုး ... အနောက် တောင်ကုန်းပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ဥယျာဉ်လေး ရွာဦးကျောင်း ဘုန်းကြီး ပြန်လွန်တော် မူသွားသောကြောင့် ၊ ကျောင်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ် မရှိတော့တာနဲ့ ၊ အဲဒီရွာက ဒကာ ဒကာမတွေက တညီတညွတ်တည်း လာတင်လျှောက်လို့ ၊ ဘုန်းကြီးလည်း သူ့ကို အဲဒီရွာမှာ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးအဖြစ် ဒကာ ဒကာမတွေ လာပင့်တဲ့ အချိန်မှာ တစ်ခါတည်း ကျောင်းထိုင်ဖို့ ထည့်ပေး လိုက်တယ်"

"ဒါဆို အခု ဦးဇင်းဥတ္တမက ဥယျာဉ်လေး ရွာဦးကျောင်း ဘုန်းကြီး ဖြစ်နေပြီပေါ့ ဘုရား"

"အေးပေါ့ ကိုရင်ဝိမလရဲ့ "

"တပည့်တော် ဦးဇင်းဥတ္တမနဲ့ တွေ့ချင်တယ် ဘုရား၊ "

"တွေ့ချင်ရင် အဲဒီရွာကို ကိုရင်သွားပေါ့၊ အခု သူ့ကျောင်းရဲ့ တောင်ဘက်ခြမ်း၊ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ ကျိုက်ထီးရိုးပုံတူ စေတီတည်ဖို့ လည်း စီစဉ်နေတယ်လို့ ကြားတယ်၊ ကိုရင်ကြီး ဦးဇင်းဥတ္တမနဲ့ တွေ့ချင်တယ် ဆိုတော့လည်း ကြွပေါ့ကွယ်"

"တင်ပျံ့ဘုရား၊ တပည့်တော် နှစ်ပတ် သုံးပတ်လောက် နေပြီးမှ ပြန်လာခဲ့ပါ့မယ် ဘုရား"

"အေး ... အေး ... ကောင်းပါပြီ ကိုရင်ကြီး"

"တင်ပဲ့ဘုရား" ထိုသို့ တင်လျှောက်ပြီးသည် နှင့် ကျွန်တော်သည်
ဥယျာဉ်လေး ရွာဦးကျောင်းသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ ပါလေတော့သည်။ ။
